

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1997 Julkaistu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997 N:o 1274—1283

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1274	Laki maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain muuttamisesta	4399
1275	Laki kuntoutusrahalain 31 §:n poikkeuksellisesta soveltamisesta	4401
1276	Laki työntekijäin eläkemaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun huomioon ottamisesta eräissä päivärahoissa	4402
1277	Laki vuodelta 1998 suoritettavista sairausvakuutusmaksuista, työnantajan kansaneläkemaksusta ja työnantajan lapsilisämaksusta	4403
1278	Laki kansaneläkelain 59 §:n väliaikaisesta muuttamisesta	4405
1279	Laki sairausvakuutuslain 59 §:n väliaikaisesta muuttamisesta	4406
1280	Asetus lääkkeiden hintalautakunnasta	4407
1281	Asetus työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun asetuksen 1 §:n muuttamisesta	4410
1282	Valtioneuvoston päätös eläkkeensaajien asumistukilain mukaisista hoitomenoina hyväksyttävistä keskimääräisistä kustannuksista ja asumiskustannusten enimmäismääristä vuodelle 1998	4411
1283	Valtioneuvoston päätös kansaneläkkeen määrästä tehtävästä vähennyksestä vuonna 1997 annetun valtioneuvoston päätöksen 2 §:n muuttamisesta	4413

N:o 1274

Laki

maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 23 päivänä joulukuuta 1981 annetun maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain (1026/1981) 3 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on laissa 977/1993, sekä
muutetaan 6 §:n 2 ja 3 momentti, 9 §:n 1 momentti sekä 18 §:n 1 momentti,
sellaisena kuin niistä on 9 §:n 1 momentti laissa 1206/1996, seuraavasti:

6 §

Työtapaturmalla tarkoitetaan tapaturmaa, joka aiheuttaen vamman tai sairauden on kohdannut maatalousyrittäjää hänen maatalousyrittäjätyössään tai siitä johtuvissa olosuhteissa. Työtapaturmana ei kuitenkaan korvata matkalla asunnosta työpaikalle tai työpaikalta asunnolle eikä asiointimatalla sattunutta tapaturmaa, jollei matka ole liittynyt maatalousyrittäjän maatalousyrittäjätyöhön.

Maatalousyrittäjän 2 momentissa tarkoitettussa maatalousyrittäjätyössä tai siitä johtu-

vissa olosuhteissa saama vamma, joka on syntynyt lyhyehkönä, enintään yhden vuorokauden pituisena aikana ja jota ei korvata ammattitautina, voidaan, sen mukaan kuin tapaturmavakuutuslain (608/1948) 4 §:n 2 momentin nojalla annetussa asetuksessa säädetään, katsoa työtapaturman aiheuttamaksi.

9 §

Jollei tästä laista muuta seuraa, korvauksen hakemisesta, korvausvelvollisuudesta, korvauksesta, korvausasian käsittelystä, korvauksensaajan puhevallan käyttämisestä,

HE 201/1997
StVM 30/1997
EV 226/1997

tapaturmavakuutuslaitoksen päätöksen alistamisesta, osallistumisesta tapaturmalautakunnan toiminnasta aiheutuviin kustannuksiin, muutoksenhausta tapaturmavakuutuslaitoksen päätökseen ja vakuutusmaksun maksuunpanoon, tapaturmavakuutuslaitoksen takaisinsaantioikeudesta sekä tiedoksiantovelvollisuudesta on soveltuvin osin voimassa, mitä tapaturmavakuutuslaissa, ammattitaitolaissa ja tapaturmavakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta annetussa laissa (625/1991) säädetään. Mitä näissä laeissa säädetään työntekijästä ja vakuutuslaitoksesta, sovelletaan vastaavasti maatalousyrittäjään ja maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslaitokseen. Tämän lain mukaisiin asioihin ei kuitenkaan sovelleta, mitä tapaturmavakuutuslain 14 §:n 1 momentin 1 kohdassa ja 17 a §:ssä säädetään fysikaalisen hoidon johdosta syntyneen ansionmenetyksen korvaa-

misesta eikä myöskään, mitä mainitun lain 30 b §:ssä ja 41 b §:n 2 ja 4—6 momentissa säädetään.

18 §

Mitä maatalousyrittäjien eläkelain 10 §:n 5 momentissa ja 12 §:ssä on säädetty sanotun lain mukaisesta vakuutusmaksusta on vastaavasti sovellettava tämän lain mukaiseen maksuun.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Tätä lakia sovelletaan työvahingon sattumisajankohdasta riippumatta sellaiseen fysikaaliseen hoitoon, jota annetaan tämän lain tultua voimaan.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1275

L a k i

kuntoutusrahalain 31 §:n poikkeuksellisesta soveltamisesta

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Sen estämättä, mitä kuntoutusrahalain (611/1991) 31 §:ssä säädetään kuntoutusrahaan vuosittain tehtävästä indeksitarkistuksesta, vuonna 1998 ei tehdä indeksitarkistusta kuntoutusrahalain 14 §:n 3 momentissa tarkoitetun kuntoutusrahan vähimmäismäärään.

2 §
Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998 ja on voimassa vuoden 1998 loppuun.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1276

Laki

työntekijäin eläkemaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun huomioon ottamisesta eräissä päivärahoissa

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Jos laissa, asetuksessa tai valtioneuvoston päätöksessä säädetään, että päivärahan tai sitä vastaavan etuuden määrässä on otettava huomioon henkilön työ- tai virkasuhteessa saadut työtulot, näistä työtuloista tai maksettavasta etuudesta on vuonna 1998 vähennettävä viisi prosenttia.

2 §
Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta antaa asianomainen ministeriö.

3 §
Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1277

Laki**vuodelta 1998 suoritettavista sairausvakuutusmaksuista, työnantajan kansaneläkemaksusta ja työnantajan lapsilisämaksusta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Vakuutetun sairausvakuutusmaksu

Sen estämättä, mitä sairausvakuutuslaissa (364/1963) säädetään vakuutetun sairausvakuutusmaksun määrästä, maksu on 1,50 penniä vakuutetulle vuodelta 1998 toimitettavassa kunnallisverotuksessa vahvistetulta veroäyriältä. Vakuutusmaksu on kuitenkin 1,95 penniä vakuutetulle kunnallisverotuksessa vahvistetulta veroäyriältä siltä osin kuin veroäyrien määrä ylittää 80 000 äyriä. Vakuutusmaksua määrättäessä otetaan huomioon, mitä tuloverolaissa (1535/1992) säädetään.

2 §

Sairausvakuutusmaksun korotus

Jos vakuutettu saa vuoden 1998 aikana eläketuloa, häneltä peritään sen lisäksi, mitä 1 §:ssä säädetään, sairausvakuutusmaksua 2,70 penniä hänelle vuodelta 1998 toimitettavassa kunnallisverotuksessa vahvistetulta veroäyriältä. Tämä sairausvakuutusmaksun korotus on kuitenkin enintään 2,70 prosenttia veronalaisesta eläketulosta.

3 §

Työnantajan sairausvakuutusmaksu

Sen estämättä, mitä työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetussa laissa (366/1963) säädetään työnantajan sairausvakuutusmaksun määrästä ja perusteesta, työntekijälle vuoden 1998 aikana suoritetun ennakonpidätyksen alaisen palkan ja tuloverolain 77 §:ssä tarkoitetusta ulkomaantyötulosta rahana maksetun osan yhteismäärästä peritään työnantajan sairausvakuutusmaksua. Ulkomaantyötulon rahana maksettavaan osaan ei kuitenkaan lueta työnantajan maksamia työstä johtuvien kustannusten korvauksia siltä osin kuin ne ovat tuloverolain tai sen nojalla annettujen säännösten mukaan verovapaita. Maksun suuruus on:

1) yksityiseltä työnantajalta ja sellaiselta valtion liikelaitokselta, johon sovelletaan valtion liikelaitoksista annettua lakia (627/1987), kunnalta ja kuntayhtymältä sekä kunnalliselta liikelaitokselta 1,60 prosenttia;

2) valtiolta ja sen muulta laitokselta kuin valtion liikelaitoksista annetussa laissa tarkoitetulta liikelaitokselta sekä Ahvenanmaan maakunnalta 2,85 prosenttia; ja

3) evankelis-luterilaiselta kirkolta, sen seurakunnalta ja seurakuntayhtymältä sekä or-

todoksiselta kirkkokunnalta ja sen seurakunnalta 6,85 prosenttia.

4 §

Työnantajan kansaneläkemaksu

Sen estämättä, mitä kansaneläkelaisissa (347/1956) säädetään työnantajan kansaneläkemaksun määrästä ja perusteesta, työntekijälle vuoden 1998 aikana suoritetun ennakonpidätyksen alaisen palkan ja tuloverolain 77 §:ssä tarkoitettua ulkomaantyötulosta rahana maksetun osan yhteismäärästä peritään työnantajan kansaneläkemaksua. Ulkomaantyötulon rahana maksettavaan osaan ei kuitenkaan lueta työnantajan maksamia työstä johtuvien kustannusten korvauksia siltä osin kuin ne ovat tuloverolain tai sen nojalla annettujen säännösten mukaan verovapaita. Maksun suuruus on:

1) yksityiseltä työnantajalta ja valtion liikelaitoksista annetussa laissa tarkoitettua valtion liikelaitokselta:

a) 2,40 prosenttia;

b) 4,00 prosenttia, jos liiketoimintaa harjoittavan työnantajan, joka on velvollinen suorittamaan valtiolle tuloveroa, tai tuloverolain 4 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua liiketoimintaa harjoittavan elinkeinoyhtymän vuodelta 1996 toimitettua verotusta varten antamassa veroilmoituksessa ilmoitetun kuluvan käyttöomaisuuden hankintamenoista tekemien säännönmukaisten poistojen määrä on yli 300 000 markkaa ja samalla vähintään 10 ja enintään 30 prosenttia samana verovuonna maksetuista palkoista; tai

c) 4,90 prosenttia, jos mainittujen poistojen määrä on yli 300 000 markkaa ja samalla yli 30 prosenttia sanottuna aikana maksetuista palkoista;

2) kunnalta ja kuntayhtymältä sekä kunnalliselta liikelaitokselta 3,15 prosenttia; ja

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

3) valtiolta ja sen muulta laitokselta kuin valtion liikelaitoksista annetussa laissa tarkoitettua liikelaitokselta, Ahvenanmaan maakunnalta, evankelis-luterilaiselta kirkolta, sen seurakunnalta ja seurakuntayhtymältä sekä ortodoksiselta kirkkokunnalta ja sen seurakunnalta 3,95 prosenttia.

Jos työnantajan tilikausi ei ole päättynyt vuonna 1996, yksityisen työnantajan kansaneläkemaksun suuruutta määrättäessä käytetään vuoden 1995 verotusta varten annettuja tietoja sekä vastaavana aikana maksettuja palkkoja.

5 §

Työnantajan lapsilisämaksu

Sen estämättä, mitä työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetussa laissa säädetään työnantajan lapsilisämaksusta, maksua ei peritä 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 1998 välisenä aikana maksettujen palkkojen perusteella.

6 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Lain 1 ja 2 §:ää sovelletaan vuodelta 1998 toimitettavassa verotuksessa.

Työnantajan sairausvakuutusmaksua ja työnantajan kansaneläkemaksua ei peritä verovapaan ulkomaantyötulon perusteella silloin, kun verovapaus tuloverolain 77 §:n muuttamisesta annetun lain (1024/1997) voimaantulosäännöksen nojalla perustuu mainittuun lainkohtaan sellaisena, kuin se oli voimassa vuoden 1995 aikana.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Sosiaali- ja terveystieteiden ministeri *Sinikka Mönkkäre*

N:o 1278

Laki**kansaneläkelain 59 §:n väliaikaisesta muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan väliaikaisesti 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain (347/1956) 59 §:n 2 ja 3 momentti,
 sellaisina kuin ne ovat, 59 §:n 2 momentti laissa 307/1982 ja 59 §:n 3 momentti laissa 1595/1991, seuraavasti:

59 §

Kansaneläkevakuutuksen menot suoritetaan kansaneläkerahastosta. Rahaston varoja käytetään tarvittaessa rahaston maksuvalmiuden sallimissa rajoissa myös sairausvakuutuksen menojen suorittamiseen. Kansaneläkerahaston varojen on oltava kalenterivuoden päättyessä vähintään kahdeksan prosenttia kansaneläkevakuutuksen vuotuisista kokonaiskustannuksista (*vähimmäismäärä*). Vähimmäismäärän saavuttamiseksi siirretään tarvittaessa sairausvakuutusrahastosta sairausvakuutuslain 59 §:ssä säädetyn vähimmäismäärän ylittävästä osasta varoja kansaneläkerahastoon. Jos kansaneläkerahaston tuotot, joihin luetaan myös siirto sairausvakuutus-

rahastosta sekä tämän lain 62 §:n mukaiset suoritukset, eivät riitä rahaston vähimmäismäärän saavuttamiseen, puuttuva osa suoritetaan valtion varoista (*takuusuoritus*). Lisäksi valtion tulee suorittaa kansaneläkelaitokselle sellainen määrä varoja, että kansaneläkerahaston ja sairausvakuutusrahaston yhteinen maksuvalmius on kunakin ajankohdana riittävästi turvattu.

Valtion osuutta määrättäessä kansaneläkerahaston pääomasta ei vähennetä joulukuussa tuloksi kirjattavaa vakuutusmaksutuottoa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 1998.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1279

Laki**sairausvakuutuslain 59 §:n väliaikaisesta muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan väliaikaisesti 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/1963) 59 §:n 1, 2 ja 5 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 59 §:n 1 momentti laissa 591/1967, 59 §:n 2 momentti laissa 1255/1989 ja 59 §:n 5 momentti laissa 471/1981, seuraavasti:

59 §

Sairausvakuutuksen menot suoritetaan sairausvakuutusrahastosta. Rahaston varoja käytetään tarvittaessa rahaston maksuvalmiuden sallimissa rajoissa myös kansaneläkevakuutuksen menojen suorittamiseen. Sairausvakuutusrahaston varojen on oltava kalenterivuoden päättyessä vähintään kahdeksan prosenttia sairausvakuutuksen vuotuisista kokonaiskustannuksista (*vähimmäismäärä*). Vähimmäismäärän saavuttamiseksi siirretään tarvittaessa kansaneläkerahastosta kansaneläkelain 59 §:ssä säädetyn vähimmäismäärän ylittävästä osasta varoja sairausvakuutusrahastoon. Jos sairausvakuutusrahaston tuotot, joihin luetaan myös siirto kansaneläkerahastosta, eivät riitä rahaston vähimmäismäärän saavuttamiseen, puuttuva osa suoritetaan valtion varoista (*takuusuoritus*). Valtion on suoritettava kuukausittain ennakkona määrä, joka vastaa 1/12 valtion sinä vuonna suori-

tettavaksi arvioidusta määrästä. Valtion osuuden suorittamisesta säädetään tarkemmin asetuksella.

Valtio ei suorita korvausta päivärahoista, äitiys-, isyys- ja vanhempainrahoista eikä erityishoitorahoista aiheutuvista kustannuksista.

Sen lisäksi, mitä edellä säädetään valtion osuudesta sairausvakuutuksen kustannuksiin, valtion tulee suorittaa kansaneläkelaitokselle sellainen määrä varoja, että sairausvakuutusrahaston ja kansaneläkerahaston yhteinen maksuvalmius on kunakin ajankohtana riittävästi turvattu. Tämä määrä on otettava huomioon sairausvakuutusrahaston tilinpäätöksessä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 1998.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1280

Asetus**lääkkeiden hintalautakunnasta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä säädetään 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/1963) 5 a §:n 8 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 1133/1997:

1 §

Lääkkeiden hintalautakunnan kokoonpanosta

Sairausvakuutuslain (364/1963) 5 a §:ssä tarkoitetun lääkkeiden hintalautakunnan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan sekä näiden varajäsenten tulee olla ylemmän korkeakoulututkinnon suorittaneita. Vähintään yhden jäsenistä on edustettava lääketieteellistä, yhden farmasian, yhden oikeustieteellistä ja yhden taloudellista asiantuntemusta.

Esittelijöinä lautakunnassa toimivat sosiaali- ja terveysministeriön siihen tehtävään määräämät virkamiehet.

2 §

Hakemuksen tueksi esitettävä selvitys

Lääkkeiden hintalautakunnalle tehtävässä kirjallisessa hakemuksessa myyntiluvan haltijan on esitettävä lääkevalmisteelle perusteltu ehdotus korvausperusteeksi vahvistettavaksi kohtuulliseksi tukkuhinnaksi, sekä ilmoitettava valmisteen patentin tai patentin lisäsuojatodistuksen voimassaoloaika sekä arvio valmisteen myynnin ja valmistetta käyttävien määrästä.

Hakemuksesta on käytävä ilmi yksilöity perusteltu lääkehoidon kustannusten ja saatavissa olevien hyötyjen kokonaisarviointi 5 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen

seikkojen arvioimista varten. Uutta vaikuttavaa lääkeainetta sisältävän valmisteen ja tarvittaessa lääkkeiden hintalautakunnan päätöksellä muunkin valmisteen hakemukseen on liitettävä myös terveystaloudellinen selvitys. Hakemuksessa on ilmoitettava muissa Euroopan talousalueen maissa valmisteelle hyväksytty hinta ja korvausperuste sekä ilmoitettava, myydäänkö valmistetta muilla kauppanimillä ja millä hinnalla muissa Euroopan talousalueen maissa.

Jos korvausperusteeksi hyväksytylle tukkuhinnalle haetaan korotusta, hakemuksessa on esitettävä perustelut korotukseen vaikuttavista seikoista.

Jos myyntiluvan haltija aikoo myydä valmistetta korvausperusteeksi hyväksyttyä tukkuhintaa korkeammalla hinnalla eikä hae tukkuhinnalle 3 momentissa tarkoitettua korotusta, hänen on ilmoitettava siitä lääkkeiden hintalautakunnalle kolme kuukautta ennen sanotunlaisen myynnin aloittamista.

Mitä 1—4 momentissa säädetään lääkevalmisteesta, noudatetaan soveltuvin osin myös perusvoiteisiin ja klinisiin ravintovalmisteisiin.

3 §

Hakemusta koskevat tarkemmat määräykset

Sosiaali- ja terveysministeriö antaa tarkem-

mat määräykset hakemusmenettelystä ja hakemuksiin liitettävistä selvityksistä.

Sosiaali- ja terveysministeriö antaa myös tarkemmat määräykset, miten lääkelain (395/1987) 21 §:n 4 momentissa tarkoitettulla erityisluvalla toimitettaville lääkkeille haetaan väliaikaiseksi vahvistettavaa kohtuullista tukkuhintaa.

4 §

Kansaneläkelaitoksen lausunto

Kansaneläkelaitoksen on annettava lausunto lääkkeiden hintalautakunnalle 30 päivän kuluessa lausuntopyynnön saapumisesta. Lausunossa on arvioitava esitetyn hinnan tai hinnankorotuksen kohtuullisuus sairausvakuutuksen kannalta ja sairausvakuutukselle aiheutuvat kustannukset.

5 §

Tukkuhinnan vahvistamisessa huomioon otettavia seikkoja

Korvausperusteeksi hyväksyttävää tukkuhintaa arvioidessaan lääkkeiden hintalautakunnan on otettava huomioon lääkevalmisteen käytöstä aiheutuvat hoitokustannukset ja sillä saavutettavat hyödyt potilaan sekä terveyden- ja sosiaalihuollon kokonaiskustannusten kannalta. Kohtuullista tukkuhintaa arvioitaessa on otettava huomioon myös käytettävissä olevista muista hoitovaihtoehdoista aiheutuvat hyödyt ja kustannukset.

Kohtuullista tukkuhintaa arvioitaessa on otettava lisäksi huomioon vastaavien lääkevalmisteiden hinnat ja lääkkeen hinta muissa Euroopan talousalueen maissa, lääkkeen valmistus-, tutkimus- ja tuotekehityskustannukset sekä korvauksiin käytettävissä olevat varat.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään lääkevalmisteesta, noudatetaan soveltuvin osin myös perusvoiteisiin ja kliinisiin ravintovalmisteisiin.

6 §

Hakemuksen käsittelyaika

Päätös myyntiluvan saaneen lääkevalmisteen korvausperusteeksi vahvistetusta kohtuullisesta tukkuhinnasta tai aikaisemmin vahvistetun tukkuhinnan korottamisesta on

toimitettava hakijalle 90 päivän kuluessa hakemuksen saapumisesta. Jos hakemuksen tueksi esitetyt tiedot ovat riittämättömät, lautakunta tai tarvittaessa lautakunnan pääsihteeri keskeyttää hakemuksen käsittelyn ja ilmoittaa viipymättä hakijalle, mitä yksilöityjä lisätietoja edellytetään. Lopullinen päätös on tällöin toimitettava hakijalle 90 päivän kuluessa lisäselvityksen vastaanottamisesta.

Lautakunta voi pidentää käsittelyaikaa 60 päivällä, jos hinnankorotushakemuksia on poikkeuksellisen paljon. Lautakunnan puheenjohtaja voi tarvittaessa päättää pidentäystä käsittelyajasta.

Lääkkeiden hintalautakunnan antama päätös tulee voimaan päätöksen antamista seuraavan toisen kalenterikuukauden alusta, jollei päätöksessä toisin mainita.

7 §

Päätöksenteko

Lautakunta kokoontuu puheenjohtajan tai hänen estyneenä ollessaan varapuheenjohtajan kutsusta.

Asiat päätetään lautakunnan kokouksessa esittelystä.

Lautakunta on päätösvaltainen, kun kokouksen puheenjohtajan lisäksi vähintään kolme muuta jäsentä on saapuvilla.

Lautakunnan päätökseksi tulee se mielipide, jota enemmistö on kannattanut ja äänen mennessä tasan se mielipide, jota puheenjohtaja on kannattanut.

Lautakunnalla on oikeus kuulla asiantuntijoita. Lautakunnan pääsihteeri voi tarvittaessa päättää asiantuntijalausunnon hankkimisesta.

Muita määräyksiä lautakunnan toiminnasta voidaan antaa työjärjestyksellä, jonka sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa.

8 §

Päätöksenteon siirtäminen

Lautakunta voi siirtää pääsihteerin ratkaistavaksi sairausvakuutuslain 5 a §:ssä tarkoitettua valmisteen kohtuullisen tukkuhinnan vahvistamisen, kun kysymyksessä on korvattavaksi hyväksytyyn lääkevalmisteen uusi pakkauskoko, vahvuus tai lääkemuoto taikka tällaista valmistetta vastaavan rinnakkaisvalmisteen taikka rinnakkaistuontivalmisteen kohtuullisen tukkuhinnan vahvistaminen.

Lautakunta voi siirtää pääsihteerin ratkaistavaksi myös lääkelain 21 §:n 4 momentin mukaisen erityisluvalla toimitettavan lääkevalmisteen kohtuullisen tukkuhinnan vahvistamisen. Lisäksi lautakunta voi siirtää pääsihteerin ratkaistavaksi 9 §:ssä tarkoitetun todistuksen antamisen.

9 §

Todistus

Lääkkeiden hintalautakunta voi antaa lääkkeiden ulkomaille vientiä varten myyntiluvan haltijalle todistuksen lautakunnan vahvistamasta kohtuullisesta tukkuhinnasta.

10 §

Lautakunnan palkkiot ja korvaukset

Lautakunnan jäsenten ja varajäsenten palkkioista ja korvauksista on voimassa, mitä

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

valtion virastojen ja laitosten johtokuntien palkkioista säädetään.

Asiantuntijalle maksettavien palkkioiden perusteista päättää sosiaali- ja terveysministeriö.

Matkakustannusten korvausten osalta noudatetaan kulloinkin voimassa olevaa valtion virka- ja työehtosopimusta matkakustannusten korvaamisesta.

11 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Tällä asetuksella kumotaan lääkekorvauslautakunnasta 22 päivänä joulukuuta 1993 annettu asetus (1491/1993) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1281

Asetus**työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun asetuksen 1 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä
muutetaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta 8 päivänä joulukuuta 1978 annetun asetuksen (940/1978) 1 §, sellaisena kuin se on asetuksessa 1052/1996, seuraavasti:

1 §

Sosiaaliturvamaksun suuruus vuoden 1998 aikana työntekijälle suoritetun ennakonpidätyksen alaisen palkan ja tuloverolain (1535/1992) 77 §:ssä tarkoitettua ulkomaantyötulosta rahana maksetun osan yhteismäärästä on:

1) yksityisellä työnantajalla ja valtion liikelaitoksista annetussa laissa (627/1987) tarkoitettulla valtion liikelaitoksella:

a) 4,00 prosenttia;

b) 5,60 prosenttia, jos liiketoimintaa harjoittavan työnantajan, joka on velvollinen suorittamaan valtiolle tuloveroa, tai tuloverolain 4 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua liiketoimintaa harjoittavan elinkeinoyhtymän vuodelta 1996 toimitettua verotusta varten antamassa veroilmoituksessa ilmoitettujen kuluvan käyttöomaisuuden hankintamenoista tekemien säännönmukaisten poistojen määrä on suurempi kuin 300 000 markkaa ja samalla vähintään 10 ja enintään 30 prosenttia samana verovuonna maksetuista palkoista; tai

c) 6,50 prosenttia, jos b alakohdassa tarkoitettujen poistojen määrä on suurempi kuin 300 000 markkaa ja samalla yli 30 prosenttia sanottuna aikana maksetuista palkoista;

2) kunnalla ja kuntayhtymällä sekä kunnallisella liikelaitoksella 4,75 prosenttia;

3) valtiolla ja sen muulla laitoksella kuin valtion liikelaitoksista annetussa laissa tarkoitettulla liikelaitoksella sekä Ahvenanmaan maakunnalla 6,80 prosenttia; ja

4) evankelis-luterilaisella kirkolla, sen seurakunnalla ja seurakuntayhtymällä sekä ortodoksisella kirkkokunnalla ja sen seurakunnalla 10,80 prosenttia.

Jos työnantajan tilikausi ei ole päättynyt vuonna 1996, yksityisen työnantajan sosiaaliturvamaksun suuruutta määrättäessä käytetään vuoden 1995 verotusta varten annetun veroilmoituksen tietoja sekä vastaavana aikana maksettuja palkkoja.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1282

Valtioneuvoston päätös**eläkkeensaajien asumistukilain mukaisista hoitomenoina hyväksyttävistä keskimääräisistä kustannuksista ja asumiskustannusten enimmäismääristä vuodelle 1998**

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1997

Valtioneuvosto on sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä päättänyt 28 päivänä heinäkuuta 1978 annetun eläkkeensaajien asumistukilain (591/1978) 3 §:n 3 momentin ja 13 §:n 2 momentin nojalla, sellaisina kuin ne ovat, 3 §:n 3 momentti laissa 981/1996 ja 13 §:n 2 momentti laissa 473/1991:

1 §

Eläkkeensaajien asumistukilain (591/1978) mukaisen asumistuen suuruutta määrittäessä arvioidaan muussa kuin asunto-osakeyhtiön tai asunto-osuuskunnan omistamassa talossa sijaitsevassa omassa asunnossa asuvan eläkkeensaajan asumiskustannuksiksi asunnon hoitomenot seuraavien keskimääräisten lämmitys- ja vesikustannusten sekä enintään keskimääräisten kunnossapitokustannusten mukaisesti:

1) jos asunnossa on keskuslämmitys- tai siihen verrattava muu kiinteä lämmitysjärjestelmä, lämmityskustannuksiksi arvioidaan seuraava asunnon sijainnin mukaan määräytyvä markkamäärä neliömetriltä kerrottuna asunnon pinta-alan neliömetrimäärällä noudattaen 2 §:ssä mainittuja lämmitysryhmiä:

Asunnon sijainti	mk/m ² /kk
I lämmitysryhmä	3,95
II lämmitysryhmä	4,70
III lämmitysryhmä	5,60

2) jos asunnossa on muu kuin 1 kohdassa mainittu lämmitysjärjestelmä, lämmityskustannuksiksi arvioidaan seuraava asunnon sijainnin mukaan määräytyvä markkamäärä neliömetriltä kerrottuna asunnon pinta-alan neliömetrimäärällä noudattaen 2 §:ssä mainittuja lämmitysryhmiä:

Asunnon sijainti	mk/m ² /kk
I lämmitysryhmä	2,45
II lämmitysryhmä	3,00
III lämmitysryhmä	3,60

3) vesikustannuksiksi arvioidaan 79 markkaa kuukaudessa kultakin perheenjäseneltä,

jos asunnossa on vesijohto ja lämmin vesi, sekä muutoin 13 markkaa kuukaudessa kultakin perheenjäseneltä; sekä

4) asunnon kunnossapitokustannuksiksi arvioidaan 185 markkaa kuukaudessa.

Edellä 1 momentin 1, 2 ja 4 kohdassa mainittuja markkamääriä korotetaan 30 prosentilla, jos rakennus on valmistunut tai perusparannettu ennen vuotta 1974.

Yksinäisen henkilön asunnon pinta-alan kohtuullisena neliömetrimääränä otetaan huomioon enintään 70 neliömetriä sovellettaessa 1 momentin 1 ja 2 kohtaa. Kutakin asunnossa asuvaa perheenjäsentä kohden sanottua rajaa korotetaan 15 neliömetrillä.

2 §

Kunnat kuuluvat lämmitysryhmiin seuraavasti:

I lämmitysryhmä:

Alastaro, Anjalankoski, Artjärvi, Askainen, Askola, Aura, Dragsfjärd, Elimäki, Espoo, Eura, Eurajoki, Halikko, Hamina, Hanko, Harjavalta, Helsinki, Honkajoki, Houtskari, Huittinen, Hyvinkää, Iitti, Imatra, Iniö, Inko, Jaala, Joutseno, Jämijärvi, Järvenpää, Kaarina, Kankaanpää, Karinainen, Karjaa, Karjalohja, Karkkila, Karvia, Kauniainen, Kemiö, Kerava, Kiikala, Kiikoinen, Kirkkonummi, Kisko, Kiukainen, Kodisjoki, Kokenmäki, Korppoo, Koski, Kotka, Kouvola, Kullaa, Kustavi, Kuusankoski, Kuusjoki, Köyliö, Laitila, Lapinjärvi, Lappeenranta, Lappi, Lavia, Lemi, Lemu, Lieto, Liljendal, Lohja, Loimaa, Loimaan kunta, Loviisa, Luumäki, Luvia, Marttila, Masku, Mellilä, Merikarvia, Merimasku, Miehikkälä, Mietoinen, Muurla, Mynämäki, Myrskylä, Mäntsälä, Naantali, Nakkila, Nauvo, Noormarkku, Nousiainen, Nummi-Pusula, Nurmijärvi, Ori-

mattila, Oripää, Paimio, Parainen, Parikkala, Pernaja, Perniö, Pertteli, Piikkiö, Pohja, Pomarkku, Pori, Pornainen, Porvoo, Pukkila, Punkalaidun, Pyhtää, Pyhäranta, Pöytyä, Raisio, Rauma, Rautjärvi, Ruokolahti, Ruotsinpyhtää, Rusko, Rymättylä, Saari, Salo, Sammatti, Sauvo, Savitaipale, Siikainen, Sipoo, Siuntio, Somero, Suodenniemi, Suomensalmi, Suomensalmi, Säkö, Särkisalo, Taipalsaari, Taivassalo, Tammisaari, Tarvasjoki, Turku, Tuusula, Ulvila, Uukuniemi, Uusikaupunki, Vahto, Valkeala, Vammala, Vampula, Vantaa, Vehkalahti, Vehmaa, Velkua, Vihti, Virolahti, Västanfjärd, Ylämaa, Yläne, Äetsä sekä Ahvenanmaan läänin kunnat;

II lämmitysryhmä:

Alahärmä, Alajärvi, Alavus, Anttola, Asikkala, Enonkoski, Evijärvi, Forssa, Halsua, Hartola, Hattula, Hauho, Haukivuori, Hausjärvi, Heinola, Heinävesi, Himanka, Hirvensalmi, Hollola, Humpkala, Hämeenkoski, Hämeenkyrö, Hämeenlinna, Ikaalinen, Ilmajoki, Isojoki, Isokyrö, Jalasjärvi, Janakkala, Jokioinen, Joroinen, Jurva, Juupajoki, Juva, Jäppilä, Kalvola, Kangasala, Kangaslampi, Kangasniemi, Kannus, Karijoki, Kaskinen, Kauhajoki, Kauhava, Kaustinen, Kerimäki, Kihniö, Kokkola, Korsnäs, Korttesjärvi, Kristiinankaupunki, Kruunupyö, Kuhmalahti, Kuorevesi, Kuortane, Kurikka, Kuru, Kylmäkoski, Kälviä, Kärkölä, Lahti, Laihia, Lammi, Lappajärvi, Lapua, Lehtimäki, Lemppälä, Lestijärvi, Lohtaja, Loppi, Luopioinen, Luoto, Längelmäki, Maalahti, Maksamaa, Mikkeli, Mikkelin mlk, Mouhijärvi, Mustasaari, Mänttä, Mäntyharju, Nastola, Nokia, Nurmo, Närpiö, Oravainen, Orivesi, Padasjoki, Parkano, Pedersören kunta, Perho, Pertunmaa, Peräseinäjoki, Pieksämäen mlk, Pieksämäki, Pietarsaari, Pirkkala, Punkaharju, Puumala, Pälkäne, Rantasalmi, Renko, Riihimäki, Ristiina, Ruovesi, Sahalahti, Savonlinna, Savonranta, Seinäjoki, Soini, Sulkava, Sysmä, Tammela, Tampere, Teuva,

Toholampi, Toijala, Tuulos, Töysä, Ullava, Urjala, Uusikaarlepyy, Vaasa, Valkeakoski, Vesilahti, Veteli, Viiala, Viljakkala, Vilppula, Vimpeli, Virrat, Virtasalmi, Vähäkyrö, Vöyri, Ylihärmä, Ylistaro, Ylöjärvi, Ypäjä ja Ähtäri; sekä

III lämmitysryhmä:

muut kunnat.

3 §

Jos vuokraan tai vastikkeeseen ei sisälly lämmityksestä aiheutuvia kustannuksia, lämmityskustannukset arvioidaan siten kuin 1 §:ssä säädetään. Jos vuokraan tai vastikkeeseen ei sisälly vedestä aiheutuvia kustannuksia eikä eläkkeensaaja suorita vuokran tai vastikkeen yhteydessä erillistä kiinteää vesimaksua, vesikustannukset arvioidaan siten kuin 1 §:ssä säädetään.

4 §

Eläkkeensaajien asumistukilain mukaisen asumistuen suuruutta määrättäessä huomioon otettava asumiskustannusten enimmäismäärä on seuraava asunnon sijainnin mukaan määrittyvä markkamäärä vuodessa:

Asumisen sijainti	mk/v
Espoo, Helsinki, Kauniainen ja Vantaa	28 720
Hyvinkää, Hämeenlinna, Joensuu, Jyväskylä, Järvenpää, Kerava, Kirkkonummi, Kouvola, Kuopio, Lahti, Lappeenranta, Lohja, Nurmijärvi, Oulu, Pori, Porvoo, Raisio, Riihimäki, Rovaniemi, Seinäjoki, Sipoo, Tampere, Turku, Tuusula, Vaasa ja Vihti	26 250
Muut kunnat	23 620

5 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998 ja on voimassa vuoden 1998 loppuun.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1997

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

Vanhempi hallitussihteeri Juha Rossi

N:o 1283

Valtioneuvoston päätös**kansaneläkkeen määrästä tehtävästä vähennyksestä vuonna 1997 annetun valtioneuvoston päätöksen 2 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1997

Valtioneuvosto on sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä *muuttanut* kansaneläkkeen määrästä tehtävästä vähennyksestä vuonna 1997 30 päivänä joulukuuta 1996 annetun valtioneuvoston päätöksen (1362/1996) 2 §:n 1 momentin seuraavasti:

2 §
Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1997 ja on voimassa 31 päivään tammikuuta 1998.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1997

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

Vanhempi hallitussihteeri Juha Rossi

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 1274—1283, 2 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA TIMO LEPISTÖ
OY EDITA AB, HELSINKI 1997